

Незважаючи на те, що запропонований механізм має дискусійний характер, потребує відповідного законодавчого, методичного та інституційного забезпечення, він може вирішити питання інвестиційно-інноваційного розвитку земельних відносин задля випуску екологобезпечної продукції на регіональному та державному рівнях.

Література

1. Про іпотеку: Закон України від 5 червня 2003 року № 898 [Електронний ресурс]. — Режим доступу: <http://www.zakon1.rada.gov.ua>
2. Чупіс А. В. Земельна іпотека / А. В. Чупіс, М. М. Геєнко. — Суми: Видавництво «Довкілля», 2007. — 315 с.

УДК 336.722.8

К. М. Гладчук, аспірантка
кафедри банківських інвестицій
ДВНЗ «Київський національний економічний
університет імені Вадима Гетьмана»

ПРАВОВІ ПЕРЕДУМОВИ ЗАЛУЧЕННЯ РЕСУРСІВ ДЛЯ УКРАЇНИ ШЛЯХОМ ІРО

За останні декілька років фондовий ринок України наочно продемонстрував, що він може виступати ефективним джерелом залучення коштів. Серед порівняно нових для України способів залучення іноземних інвестицій на особливу увагу заслуговує первинне розміщення акцій.

Основним законодавчим актом, який регламентує процес первинного розміщення акцій в Україні, є Закон України «Про цінні папери та фондовий ринок» від 23 лютого 2006 року № 3480-IV. Згідно із ст. 28 даного Закону публічне (відкрите) розміщення цінних паперів — це їхнє відчуження на підставі опублікування в засобах масової інформації або оголошення будь-яким іншим способом повідомлення про продаж цінних паперів, зверненого до заздалегідь не визначеної кількості осіб.

У разі відкритого (публічного) розміщення цінних паперів емісія здійснюється за такими основними етапами:

- 1) прийняття рішення про здійснення відкритого розміщення;

2) подання заяви і всіх необхідних документів для реєстрації випуску цінних паперів та проспекту їхньої емісії;

3) реєстрація Державною комісією з цінних паперів та фондового ринку (ДКЦПФР) випуску цінних паперів та проспекту їхньої емісії;

4) присвоєння цінним паперам міжнародного ідентифікаційного номера;

5) укладення з депозитарієм договору про обслуговування емісії або з реєстратором — про ведення реєстру власників іменних цінних паперів;

6) виготовлення сертифікатів цінних паперів у разі розміщення цінних паперів у документарній формі;

7) розкриття інформації, що міститься в проспекті емісії цінних паперів;

8) відкрите (публічне) розміщення цінних паперів;

9) затвердження змін до статуту, пов'язаних із збільшенням статутного капіталу акціонерного товариства з урахуванням результатів розміщення акцій;

10) реєстрація у ДКЦПФР звіту про результати відкритого (публічного) розміщення цінних паперів;

11) отримання свідоцтва про реєстрацію випуску цінних паперів.

Інформація про відкриту підписку на акції підлягає обов'язковому опублікуванню в органах преси Верховної Ради України та Кабінету Міністрів України і виданні фондової біржі не менш як за 10 днів до початку підписки. Акції, запропоновані для відкритого продажу, допускаються для розміщення не раніш як через 30 днів після опублікування інформації в пресі [2].

Згідно з «Положенням про порядок реєстрації випуску акцій» для реєстрації випуску акцій емітент подає такі документи: заяву про реєстрацію цінних паперів, нотаріально завірєну копію протоколу рішення про випуск акцій та копію статуту АТ, а також зразок акції [3].

Розміщення цінних паперів за межами України здійснюється виключно на підставі дозволу ДКЦПФР, який видається за умов: проведення реєстрації випуску цінних паперів; допущення цінних паперів до біржових торгів на одній з українських фондових бірж; відповідність кількості цінних паперів, які розміщуються за межами України, нормативу, встановленому ДКЦПФР.

Емітенти, які здійснили відкрите розміщення цінних паперів, зобов'язані своєчасно та в повному обсязі розкривати інформацію про: фінансово-господарський стан і результати діяльності емітента; будь-які дії, що можуть вплинути на його фінансово-

господарський стан та призвести до значної зміни ціни на його цінні папери; власників великих пакетів (10 % і більше) акцій.

Річна інформація про емітента є відкритою і підлягає оприлюдненню емітентом у строк не пізніше 30 квітня року, наступного за звітним, шляхом опублікування її в одному з офіційних друкованих видань Верховної Ради, Кабінету Міністрів України або ДКЦПФР і розміщення у загальнодоступній інформаційній базі даних ДКЦПФР про ринок цінних паперів [2].

Нові акції можуть бути розміщені на ринку або серед акціонерів товариства з використанням так званого «переважного права». Згідно із Законом України «Про акціонерні товариства» переважне право акціонерів — це право акціонера-власника простих акцій придбавати розміщувані акціонерним товариством прості акції пропорційно частці належних йому простих акцій у загальній кількості простих акцій. Тобто? при розміщенні всіх акцій нової емісії серед акціонерів їхня частка в акціонерному капіталі залишається на попередньому рівні. При розміщенні акцій серед акціонерів з використанням «переважного права» всі або частина акцій нової емісії продаються за підписною ціною, меншою від ринкової [1].

Невикористання акціонером переважного права є недоцільним як для акціонера, так і для товариства. Оскільки при проведенні підписки серед акціонерів ринкова вартість акцій зменшується, акціонер, що не придбав нові акції, лише втрачає від падіння цін на акції, якими він володіє. Корпорація також втрачає, не провівши підписку в запланованому обсязі [4, с. 83].

Упродовж останніх років ІРО стрімко набуває поширення серед вітчизняних підприємств, тож не є для української економіки унікальним явищем. Але поки що Україна відстає від країн-сусідів — Росії, Польщі, країн Балтії — у використанні цього методу залучення капіталу, який у світі вважають найпрозорішим і найефективнішим.

Література

1. Про акціонерні товариства: Закон України від 17 вересня 2008 року № 514-VI.
2. Про цінні папери та фондовий ринок: Закон України від 23 лютого 2006 року №3480-IV.
3. Положення про порядок реєстрації випуску акцій: Рішення ДКЦПФР від 26 квітня 2007 року № 942.
4. Фінансовий ринок: Підручник / В. М. Шелудько. — 2-ге вид., стер. — К.: Знання, 2008. — 535 с.